

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po ulici, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljave naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Bekopije se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 6, in sicer uredništvo v I. nadst., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnistva telefon št. 85.

Preobrat na Hrvatskem.

Saborske volitve na Hrvatskem so bile v soboto končane in so donesle opoziciji tako sijajno zmago, kakršne pač niso pričakovali niti največji optimisti.

Od 88 mandatov, kolikor jih šteje hrvatski sabor, jih je pripadlo opoziciji 54, dočim si je mogla madjarska stranka, ki je prej bila neomejena gospodarica v saboru, ohraniti in rešiti jedva 34 mandatov, a še od teh mandatov jih je več, ki si jih je pridobila zgolj z nasilstvom in z očitnim sleparstvom!

Vest, da je po več desetletni ljuti borbi končno zmagala na Hrvatskem opozicijska misel in so prišli na površje elementi, ki so res pravi predstavitelji hrvatskega in srbskega naroda v trojedini kraljevini, moške, ki so vneti za blagor domovine in katerim je res najvišji zakon dobrobit mukotnega naroda hrvatskega in srbskega, ne pa osebne koristi in strankarski interesi, je morala vzradovati in razveseliti vsakega Slovana, pred vsem pa nas Slovence, ki nas vežejo najtesnejše vezi medsebojnega bratstva z narodom, ki biva v kraljevini Hrvatski in Slavoniji.

Hrvatska, kjer je dosedaj kraljevala surova sila, kjer so bila na dnevnem redu najglednejša nasilstva, kjer so se brezobzirno gazile ustavne pravice in dušilo vsako svobodno gibanje, je zadihala svobodnejše in na obzorju je zazarela zora, javljajoča dneve boljše, krasnejše bodočnosti.

In zadnji čas je že bil, da se je strla moč tiranstva in se strmoglavili oni, ki so že desetletja brezvestno tlačili narod, gazili v potokih krvi, teptali zakon in dušili vsako svobodno gibanje z brutalno silo in najglednejšimi sredstvi!

Skraini čas je že bil, da se je napravil konec tej strahovladi, zakaj narod, izmučen do krvi in izsesan do mozga, bi se bil že skoro vdal brezupni resignaciji in apatiji, iz ka-

tere bi mu ne bilo več nobene rešitve!

Toda dan rešitve in osvoboditve od tiranstva bi še ni bil napočil tako skoro za Hrvatsko, ako bi ne bilo med hrvatskimi politiki nekaj mož, ki so v politični svoji dalekovidnosti umeli spretno izrabiti položaj in krizo, ki je lani nastala na Ogrskem, in zainteresovati za Hrvate one ogrske politične kroge, o katerih se je vedelo naprej, da preje ali sleje zmagajo v boju proti Dunaju in prevzemo v roke državno krmilo.

Reška resolucija je bilo delo izredne državniške dalekovidnosti in velike politične spretnosti, ki spada brez dvoma med najpomembnejše točke v novejši hrvatski zgodovini.

Ako bi ne bilo došlo do reške resolucije in do pogajanj med hrvatskimi in srbskimi poslanci in med madjarsko koalicijo, bi nesporno še danes ne bila strta moč Khuenove klike na Hrvatskem, zakaj priznati se mora, da si je opozicija mogla izvajati zmago samo zbog tega, ker se je madjarski stranki odtegnila pomoč iz Pešte in se jo je prepustilo brez usmiljenja njeni usodi, dasi je, v svesti si svoje slabosti, še v zadnjem hipu beračila za podporo pri peštanski vladi dobro vedoč, da jo samo še nadaljna pomoč od zgoraj lahko reši katastrofe in pogina.

Da so na Hrvatskem zasili lepši dnevi, se je torej v prvi vrsti zahvaljevati reški resoluciji, ki je pred meseci razburila ne le vplivne politične kroge na Dunaju, marveč naletela celo na odpor med onimi kratkovidnimi Hrvati in Slovenci, ki v svoji omejenosti niso pojмили in umeli one ideje in onega pravega smotra, ki je narekoval to resolucijo.

Ako se torej priznava reški resoluciji odločilni vpliv na razvoj najnovejših dogodkov na Hrvatskem, se je treba pri tej priliki spomniti tudi moža, ki je dal iniciativo za reško resolucijo. Ta zaslužni mož je urednik reškega „Novega Lista“ — Fran Supilo.

Ako hočemo biti objektivni, moramo odkrito izpovedati, da si je poleg veleuglednega starine dr. Pera Čingrije baš on pridobil mnogo zaslug, da je nastal tak temeljiti preokret na Hrvatskem!

Mi Slovenci se tega preokreta iz srca veselimo ne samo zbog tega, ker je za vedno odklenalo oni brezvestni kliki, ki je brutalno zatirala vsako svobodo in vkovala narod v verige hlapčevstva in sužnosti, marveč tudi zbog tega, ker je z novo ero na Hrvatskem dan tudi nam Slovincem zalag boljši bodočnosti. Trdno se namreč nadajamo, da bomo mi Slovenci v bodoče našli v trojedni kraljevini Hrvatski tisto zaslonbo, ki smo jo, žal, dosedaj iskali zaman, ono bratsko podporo, ki bo omogočila, da bo prišel čas, ko bo tudi njeni posestrimi Sloveniji zasnil žarek zlate svobode!

Jadranska banka.

V Trstu, 6. majnika.

Danes se je izvršil prvi občni zbor „Jadranske banke“ v Trstu. Sicer ni še poteklo leto dni, da obstoja ta velevažni denarni zavod, ki pomeni velikanski napredek in izredno važno gospodarsko institucijo slovensko, ali boljše rečeno jugoslovansko. Toda vkljub kratki dobi dosedanjega obstoja pa je vendar po izredno živahnem delovanju že sedaj nastala potreba, da „Jadranska banka“, ki je dne 13. novembra leta 1905 pričela z akcijskim kapitalom 1.000.000 K svoje življenje, izdatno pomnoži svoj družbeni fond. Je pač jasno, da banka, ki je ustanovljena v prvi in glavni vrsti v pospeševanje slovanske trgovine v prvem avstrijskem pristanišču in njenem področju, mora razpolagati z milijoni. In baš radi tega je sklenil jako marljivi upravni svet „Jadranske banke“, da že sredi prvega poslovnega leta skliče izvanredni občni zbor, ki naj poveša delniški kapital do 3.000.000 K.

Na ta občni zbor je vzpričo veliko zanimanja došlo izvanredno veliko

število akcionarjev, ki so zastopali 1040 delnic s 104 glasovi.

Predsednik g. Anton vitez Vukovič je otvoril občni zbor s toplim pozdravom k zborovanju došlih delničarjev ter izrazil veliko svoje veselje nad obilo udeležbo. Poudarjajoč, da je Trst glavna trgovska točka v Avstriji in ena izmed najbolj važnih v celi Evropi, je razložil namen današnjega občnega zbora, na katerem naj se „Jadranski banki“ poveša akcijski kapital na potrebne in razmeram potrebno višino.

Nato je dal besedo g. ravnatelju Antiću, ki je v svojem stvarnem poročilu utemeljil na podlagi številnih podatkov iz dosedanjega delovanja potrebo povišanja delniškega kapitala.

Iz njegovega skrbno sestavljenega poročila posnemamo, da je „Jadranska banka“ od 13. novembra 1905 do 30. aprila 1906 imela okoli 104 milijone kron prometa. Blagajniški prejemki so znašali 12.496.680 K 40 vin., izdatki pa 12.330.390 K 10 vin. Račun dolžnikov in upnikov izkazuje 23.458.893 K 55 vin. proti 23.646.907 K 37 vin. Promet v devizah je znašal 3.859.671 K 89 vin. proti 3.793.487 K 59 vin. V valutah: 399.150 kron 54 vin. proti 391.223 K 40 vin. Efekti: 946.262 kron 6 vin. proti 924.471 K 25 vin. Menični portefeuille banke znaša danes 6. majnika 1.024.133 K 13 vin. Na hranilne knjige je vloženih dosedaj 59.666 K 82 vin. V nepremičninah poseduje „Jadranska banka“ nedavno kupljeno hišo na vogalu ulice Cassa di Risparmio in ulice San Nicolo, ki reprezentira vrednost 218.950 K, kamor se banka v kratkem preseli. Pri „Jadranski banki“ se je poleg drugega subskribiralo 2.400.000 K 5% državnega ruskega posojila iz leta 1906.

Po tem zanimivem poročilu je na predlog predsednikov sklenil občni zbor soglasno, da se kapital poveša na 3.000.000 K in da se upravnemu svetu prepusti način in čas za emisijo novih delnic, ki se pod nominalno

vrednostjo 400 K ne smejo izročiti prometu.

S tem je bila dognana edina točka dnevnega reda. Predsednik vitez Vukovič je zbrane delničarje zahvalil za lepo udeležbo in zaključil občni zbor, kateremu je sledila seja upravnega sveta. V tej seji je sklenil upravni svet, da se subskripcije novih delnic, katere se izdajo sprva za eden milijon, začne 1. avgusta t. l.

Ministrstvo Hohenlohe.

Dunaj, 6. maja. Kakor je že v Avstriji običajno, so prišli pri konferenci z ministrskim predsednikom prvi na vrsto Nemci, in sicer načelnik nemške ljudske stranke dr. pl. Derschata, načelnik nemške napredne stranke dr. Gross in načelnik ustavovernega veleposestva baron Schwegel. Ministrski predsednik je izjavil vsem trem, da ima nalogo, da izvede pod vsakršnimi pogoji splošno in enako volilno pravico. Izpovedal je, da je iz prepričanja pristaš splošne volilne pravice. Glede parlamentarizovanja ministrstva so dobili nemški načelniki prepričanje, da na te prince Hohenlohe ne misli poprej, dokler se ne dožene kompromis v volilni reformi. Ministrski predsednik je govoril tudi o ogrskem vprašanju ter se priznal za pristaša nagode iz leta 1867. Posl. dr. Gross je izjavil, da bo nemška napredna stranka podpirala splošno volilno pravico, ako se nemški mandati pomnože in ako se volilni okraji razdelje tako, da dobi kvalifikovana (?) večina varstvo. Ministrski predsednik je izrekel upanje, da se med Nemci in Čehi doseže glede volilne reforme kompromis.

Lvov, 6. maja. Danes pride k ministrskemu predsedniku predstvo poljskega kluba, in sicer poslanci Dzieduszycki, Abrahamowicz in Dulemba. Pri konferenci bodeta posredovala gališki namestnik grof Potocki in knez Fürstenberg.

LISTEK.

Dete je umrlo.

Spisal Oskar Kamenšek.

Rudolf Komar se je skoraj zaljubil v svojo gospodinjko. Mala, drobna je bila in čisto mlada, modre oči pa so ga gledale tako veselo in nasmihačo, da je baš obžaloval, da bo morala prebiti v par mesecih dogodek, ki pač razveseli njenega moža, Rudolfa pa čisto nič.

Franc Šener, njen mož, je bil sicer dober človek, imel je po Komarjevem mnenju le to slabost, da si je želel deteta. Služil je v tovarni, nadzoroval je delavce in precej dobro sta shajala z ženo. Ali če bi se mu pomnožila družina, je dokazoval Komar, ne bi več živel tako ugodno. Zato pa da je prav, da je prišlo prvo dete mrtvo na svet.

To se je bilo zgodilo, predno je prišel Rudolf Komar k njima. Tako nekako po Veliki noči ju je spoznal. Iskal si je dijak Rudolf stanovanja, pa se je nastanil pri Šenerju. Malo stanovanje sta imela, samo sobo za

sebe in poleg nje kabinet, preko hodnika pa je bila kuhinja.

„Moral bi hoditi skoz najino sobo,“ mu je dejala Angela. Rudolf je zapazil postelji, segajoči v sredo sobe, in slabo opremo. „Če vas ne bo ženiralo.“

„Mene ne,“ je dejal Komar, „samo za vas bo nerodno.“

Zasmejala se je Angela in pokazala svetle zobke, nosek pa se ji je malo namrdnil, češ, kaj mi bo nerodno, saj nisem grda . . .

„O, mene in mojega moža to nič ne ženira. — Moj Bog, človek se pač mora mučiti in skrbeti, da mu ne ostane stanovanje prazno ter brez koristi . . .“

Tako se je tedaj nastanil Rudolf Komar pri Šenerjevih, in ko sta zvedela, da je medicinec, sta ga popolnoma udomačila pri sebi, zaupala sta mu njeno precej očitno skrivnost ter možovo veselo upanje, Angela pa ga je često vpraševala za svet. No Rudolf ni dosti študiral in zato ni dosti znal, ali vseeno se mu je vsekdar ob taki priliki zresnil obraz in vsekdar je znal nasvetovati kaj koristnega.

Postal je na ta način približno

Šenerjev domači zpravnik in veliko zaupanje sta imela vanj.

Včasih je imel Franc popoldne prosto in če je bil tedaj Rudolf doma, mu je takoj prišel povedat v kabinet, da danes „štrajka“ ter ga je povabil na partijo. Sedla sta v sobi k mizi in med njima je sedela Angela, s pletenjem v roki, mala, drobna in vesela. Šnopsala sta oba moža za liter vina, in ko je bil na mizi, so polagoma pili in se menili o otroku.

In vpraševala sta Rudolfa in zaupala sta njegovim odgovorom in svetom, in Franc je tako veroval vanj, da se mu ni zdelo nič čudno, ko je ovil Komar roko okrog Angelinega pasu ter jo skoro stisnil k sebi.

„Nič ne bo hudega,“ je dejal, „nič se ni treba bati . . .“

Angela pa se mu je nasmihala in ugajal ji je njegov objem. Ob takih prilikah je začela primerjati svojega moža in Komarja in misli so ji bile take, da zasluži Rudolf mnogo bolj ljubezni nego Franc.

Zakaj žena, še tako pridna, je vendarle vrag in nihče ne ve, kakšne misli ji vrše v kodrasti glavici.

Zato se je Rudolf Komar v tistem času, ko se je Franc Šener veselil bodočega potomca, skoro zaključil v svojo gospodinjko.

Ta pa je stopicala po stanovanju, stopicala okoli Rudolfa in nič se ni videlo, da bi mislila na dete. Modre oči so prijazno mežikale, rdeče ustne so se smejale, mlada duša je hrepnela in morda ni niti vedela, kaj je greh . . .

Tako so živeli vsi in si želeli dogodka, vsak svojega.

Črez dva meseca pa je prinesel dijak Rudolf svojim tovarišem vest, da imajo v hiši novorojenčka.

„Dete smo dobili,“ je dejal in skoro žalostno mu je postalo pri srecu — sam ni znal, zakaj pravzaprav — ko je dostavil: „Malo prezgodaj je — in čisto majhen je . . .“

— Franc Šener se je veselil, zadovoljen je stregel ženi in prav hudo mu je bilo, da ni mogel praviti na dolgo in široko svojega veselja Rudolfu, zakaj ta se je po porodu mudil po cele dneve zunaj in šele zvečer, poneči se je vračal domu.

Včasih pa sta še čula, ko je prihajal spat, in zazrl je v slabi luči svetiljke na postelji Angelo in kraj

postelje zibelko: Lahno se mu je nasmihala žena, a oči so ji mižikale kakor poprej, na licih ji je zatrepotala rdečica . . .

Rudolf je začutil tedaj jezo v srecu in ni vedel, zakaj je legal tako zlovoljen spat.

Tako se mu je godilo dva tedna, in ko je Angela že vstala in stopicala okrog njega, ni bil več tisti kot poprej. Kakor da se je nekaj pretrgalo v srecu in zlovoljnost ni odšla . . . Angela pa je sama začutila, da je nečesa kriva, in hudo ji je postalo in sramovala se je.

A to jo je tako izpremenilo, da se je zazdela Rudolfu kot 15letno nedolžno dekletce, ki se sramuje, dasiravno sama ne ve zakaj, in tako lepa je bila ob tem, da se je Rudolf Komar v resnici zaljubil vanjo.

Zedinile so se torej njiju želje, ali rasla je obenem nezadovoljnost in zla volja.

Otrok pa je jokal in čisto bolan je bil, Angela je stala pri možu, ta pa ga je držal na rokah; tolažil ga je in hudo mu je bilo, materi pa so se vzbudile druge misli.

(Koniec prih.)

Praga, 6. maja. Jutri popoldne so povabljeni k ministrskemu predsedniku voditelji češkega kluba, namreč poslanci Pacak, Stransky, Kramar, Herold in Začek.

Pred otvoritvijo ogrskega državnega zbora.

Budimpešta, 6. maja. V prvi seji bo predsedoval 92letni poslanec Madaras, ki je bil že 12krat starostni predsednik. Izjavil pa je, da to čast takoj odloži, ako bi šli poslanci k prestolnemu govoru v kraljevi grad pred cesarja. — Eno podpredsedniško mesto se ponudi ustavni stranki, drugo pa dobi zopet ljudska stranka, in sicer prevzame to mesto zopet posl. Rakovszki.

Neodvisna stranka se je odločila, da pošlje svoje člane v delegacije.

Volilna reforma in Poljaki.

Dunaj, 6. maja. Parlamentarna komisija poljskega kluba je imela včeraj sejo, pri kateri se je razpravljalo o predloženem pogajanju z vlado v zadevi volilne reforme. Vodilni poljski krogi niso več neizprosni nasprotniki kompromisa, ako ga ponudi vlada.

Lovov, 6. maja. Posl. Glabin-ski piše v „Slowo polskie“: „Poljski klub se mora in se tudi bo zedinil glede volilne reforme ter mora vsled tega misliti le na koalicio takih strank, ki so volilni reformi naklonjene.“

Baron Gautsch in Čehi.

Praga, 6. maja. Nekateri češki poslanci so izpovedali, da bi se bil del čeških zahtev izpolnil, ako bi bil baron Gautsch še ostal dva meseca na krmilu. Baron Gautsch je baje obljubil Čehom češki notranji uradni jezik, ustanovitve češkega vseučilišča na Moravskem in poddržavljenje severozapadne železnice.

Nezadovoljni papež.

Rim, 6. maja. Papež Pij X. je poslal milanskemu kardinalu Ferrari pastirsko pismo, v katerem pravi: „Raznovrstni so vzroki, ki nam napravljajo posel vrhovnega pastirja težaven in mukepolen. Posebno nas navdaja s skrbjo in žalostjo, da vidimo v dobi, ko narašča zaničevanje avtoritete, tudi med dobrimi neposlušne duhove, ki bi ne smeli pasti v take zmote. Gotovo si ne moremo misliti kaj bolj absurdnega in pogubnega, kakor da so med člani verskih redov tudi taki, ki v svojem mišljenju in delovanju niso brezpogojno poslušni namestniku Jezusa Krista.“ — Pod izrazom „dobri“ misli papež duhovnike.

Novi ministrski svet na Ruskem.

Petrograd, 6. maja. Carsko pismo, s katerim je sprejeta Vittejeva demisija, se glasi: „Vaše vsled nezmerne dela oslabljeno zdravje Vas sili, da prosite za odpust iz službe predsednika v ministrskem svetu. Ko sem Vas poklical na to važno mesto za izvedenje mojih načrtov, da pritegnemo tudi podložne k delu zakonodajstva, sem bil prepričan, da bodo Vaše preiskušnje državniške zmožnosti olajšale uresničenje novih volilnih naprav. Vsled Vaše vztrajnosti in delavnosti so te naprave gotove in pripravljene, da se otvorijo v kljub zaprekam revolucionarjev. Obenem ste sodelovali s svojo izkušnjo v finančnih zadevah ter pomagali zagotoviti novo državno posojilo. Dovolivši Vam zaproseni odpust čutim srčno potrebo, da Vam izrečem odkrito priznanje za Vaše velike zasluge ter ostanem nespremenjeno Vam naklonjeni in resnično hvaležni Nikolaj.“ — Tudi pismo za odstopivšega ministra Durnova je polno priznanja.

Novi ministrski predsednik Goremjkin je že predložil carju ime novega ministrstva in svoj program. Goremjkin si je izgovoril popolnoma proste roke pri vsem svojem delovanju. Novo ministrstvo začne poslovati še pred otvoritvijo državne dume. — Kokovcev je baje odklonil ponujeno mu

finančno ministrstvo. Izvolskij je že imenovan za ministra zunanjih zadev.

Zopet punt v ruski mornarici?

Varšava, 6. maja. V vojni mornarici črnomoškega brodogradnja je začelo zopet opasno vreti. Admiral Kaulbars je zapovedal, postopati proti puntažočim se mornarjem z vsjo brezobzirnostjo. Tudi v Kronštatu vlada med mornarji splošna nezadovoljnost.

Angleško-turški konflikt.

Carigrad, 6. maja. Angleški poslanik je izročil turški vladi nekaj ultimatum, v katerem se zahteva, naj Turčija uredi preporno mejno afero v Egiptu v desetih dneh tako, da umakne svojo vojaštvo ter sprejme mejo tako, kekor jo je regulirala Anglija.

Dopisi.

Iz Logatca. Po dveh mesecih se je vršila pri nas zopet veselica, katero je priredila moška podružnica Ciril in Metodove družbe v salonu hotela „Kramar“. Uspeh je bil precej povoljen, dasi bi bil lahko dokaj boljši. Menda je vendar dolžnost vsakega zavednega Slovenca, da pride na veselico, katere čisti dobiček je namenjen v narodne svrhe. Okolica to pot ni bila zastopana, najbrže radi — vremena. Pač pa je dospelo v vrtilim kvartetu iz Ljubljane nekaj gostov. Da smo bili z veselico v vsakem oziru zadovoljni, gre zasluga v prvi vrsti ljubljanskim slavicem in tamburaškemu društvu „Sloga“. Že pri prvem nastopu smo vedeli, da imamo izvežbene pevce pred seboj. In poslušali smo v resnici z veseljem in vidnim zanimanjem te glasove, ki so zdaj zaorili tako močno, kakor da bi prihajali iz podvojenih grl, zdaj pa zopet zapeli v najnežnejšem pianu. Občudovali smo vrle pevce, ki so peli vse pesmi z onim čuvstvom, ki napravi vtisk na človeka, kakor da bi prihajali glasovi iz globin srca. Naravnost nas je presenetil g. Završan, ki je krasno zapel Vilharjevo: „Vstani solnce moje“ ob spremljanju glasovirja. Spoznali smo v njem izredno izvežbanega, a tudi krepkega baritonista. Razume se, da je vrli kvartet, kakor tudi vrli gosp. Završan žel najsrčnejše priznanje od strani poslušalcev in da so morali vrli pevci marsikatero dodati. Tudi tamburaši so krepko udarjali na tamburice ter želi zasluženo zahvalo. Po končanem sporedu se je zahvalil v imenu odbora predsednik moške podružnice g. sodni pristav Prevc vrtilim pevcem in tamburašem za prijazno sodelovanje pri veselici ter jim končno zaklical: Na svidenje! Razvila se je kmalu vesela in neprisljuna zabava, ki je trajala do ranega jutra. — Na letošnjem naboru je bilo potrjenih manj fantov kakor pretečeno leto. Opombe vredno je, da so iz vasi Čevce, obč. Dol. Logatec, vzeli vse razen dveh. Izmed 7 fantov je namreč 5 potrjenih. — Naša „Posojilnica“ je določila ob sklepu letnih računov v dobrodelne namene znatno vsoto 874 K 12 h. Spomnila se je med drugim bodoče ljudske knjižnice v Logatcu, podpor-nih društev za slovenske visokošolce, Ciril in Metodove družbe, društva slov. književnikov in časnikarjev, učiteljskega konvikta, Glasbene Matice in tudi Vilharjevega spomenika. Naj bi ji v tem plemenitem vzgledu sledili tudi drugi naši denarni zavodi. — Na dol. logaški štirizrednici so sedaj 3 provizorična mesta. Ne vemo, zakaj se ne razpiše definitivnega mesta g. Sege, ki je še pred več kot enim letom odšel iz Logatca. — V nedeljo je pri nas birma. Radovedni smo, ako nas bodo počastili gospod škof s tako pridigo, kakršno so slišali v petek srečni Rovtarji. O tem bomo še govorili.

Z Vranskega. V nedeljo, dne 29. aprila se je vršila veselica podružnice sv. Cirila in Metoda. Kakor lansko leto, tako je bila tudi letos ta veselica obiskana tako, da je napolnilo občinstvo iz trga in okolice do zadnjega kotička dvorano. Saj je bil pa tudi spored tak, da je moral vsakega zanimati. Orkester, petje, tamburanje, gledališka igra — več se menda vendar ne more zahtevati od nas. Pri tej veselici je prvič javno nastopila narodna godba iz St. Pavla. Igrali so več težavnih komadov tako, da smo se čudili izvežbanosti in izurjenosti kmetskih mladeničev. Vse priznanje g. Schmidtu, ki se žrtvuje in trudi z godbo. Želeti bi bilo, da bi se godba od strani občinstva nekoliko bolj podpirala; tudi društva naj se ozirajo pri svojih prireditvah na to godbo. Le na ta način se bo mogla izpopolniti. Tudi petje in tam-

buranje je ugajalo skozinsko občinstvu, kar je pričalo dolgotrajno ploskanje. Največ smeha in zanimanja je povzročila enodejanska veseliga „Raztresenca“. Igrala se je pa tudi tako, da je morala vsakemu ugajati. Čutimo se dolžne, da se zahvalimo tem potom vsem p. n. damam in gospodom, ki so se tako požrtvovalno trudili za to veselico, za katero smo imeli samo dober teden časa na razpolago. Podružnica ima spretne in izurjene moči, zatorej le po tej poti naprej, ne oziraje se na nobeno stran — in storili bomo samo svojo narodno dolžnost.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 7. maja.

— Ministrski predsednik princ

Hohenlohe je povabil v soboto telefonično načelnika jugoslovanskega naprednega kluba dr. Ferjančiča na razgovor. Vsled tega gre do dr. Ferjančič, dr. Tavčar in Plan-tan jutri na Dunaj k ministrskemu predsedniku.

— Glas koroških Slovencev.

Kompromisni predlog Gautschev glede volilne reforme je upošteval tudi najnežnejše želje nemških nacionalcev, samo na koroške in na štajerske Slovence se ni oziral. Z ozirom na to je prijavil zadnji „Mir“ jako obširno pisan dober članek, namenjen kranjskim klerikalnim izdajalcem, v katerem pravi: „Kaj pa bodo storili slovenski, oziroma jugoslovanski poslanci nasproti temu ponovnemu zločinu na obstoj slovenske narodnosti na Koroškem in Štajerskem? Na to vprašanje vidimo vsaj nekaj odgovora v ljubljanskem „Slovenecu“ z dne 26. in 27. aprila. Tu se pravi: „Govorica o posebnem mandatu za kranjske Nemce je baje prazna želja nemške gospode. A če se to namerava in ostanejo volilni okraji na Koroškem in Štajerskem, kakor so jih vladi vsilili naši narodni nasprotniki, potem je v istem trenutku tudi za „Slovansko zvezo“ dano povsem drugo stališče.“ — Z ozirom na poročilo, da je ponudila vlada kranjskim Nemcem eno poslansko mesto, izjavljajo Jugoslovani, da o tej koncesiji Nemcem ne more biti niti govora. Proti nakani, da se prepusti koroški mandat Nemcem, se hočejo najodločnejše boriti.“ — Kaj naj torej sklepamo iz teh izjav? Ali je „Slovanski zvezi“ dano drugo stališče šele tedaj, ako ostane vlada pri tem, da se da kranjskim Nemcem en mandat in ostane na Koroškem in Štajerskem pri starem, ali bo zavzela „Slovanska zveza“ tudi drugo stališče, ako se tudi kranjskim Nemcem ne da mandata? Ali se bodo Jugoslovani najodločnejše borili samo proti nemškemu mandatu na Kranjskem, ali če ta odpade, ravno tako tudi za slovenske mandate na Koroškem in Štajerskem? Ali je odločna borba za te mandate mogoča le v zvezi z borbo proti nemškemu mandatu na Kranjskem? Izjavljamo tu še enkrat, da koroški Slovenci mandata, ki ga nam je kot „našega“ odločila vlada, nikakor ne moremo smatrati v resnici za našega. Ta mandat je negotovejši, kakor pa dosedanjí celovsko-velikovski. Na tridesetih shodih je govorilo slovensko ljudstvo koroško svojo odločno besedo ter zahtevalo, da dobi tri ali vsaj dva gotova slovenska mandata, ter je obenem pozvalo slovenske poslance, da v nasprotnem slučaju glasujejo proti vladni predlogi. Kaj naj si torej sedaj mislimo, ko se že takorekoč baranta splošno za posamezne mandate, ko Italijani hočejo še en mandat na Goriškem, ko se za Solnograško zahteva še en mandat, ko se celo za Kranjsko zahteva en nemški mandat, o naši nadvse upravičeni zahtevi pa nikjer ni niti govora!? Popolnoma upravičeno izražamo tu svojo bojazen, da se je vrglo naše zahteve v kot, da se je prešlo preko našega glasnega klika po pravici na stari dnevni red — zatiranje naše narodnosti!

Ta popolni molk govori za nas cele knjige — da smo koroški Slovenci najbrž pokopani za večno. Mi smo storili svojo dolžnost! Cela slovenska Koroška je vstala proti nameravanemu vladnemu atentatu na

obstoj slovenskega naroda na Koroškem! In morda se sedaj misli, da je to že dovolj! Ne! Ravno tako, kakor smo mi odločno govorili na naših shodih, kako so naše slovenske občine odločno stavile iste zahteve, tako tudi sedaj najodločnejše zahtevamo, da se o naših zahtevah izpregovori odločno, javno beseda na kompetentnem mestu! Naj pač jugoslovanski poslanci ne pozabijo, da je sedaj od njih odvisna prihodnost celega slovenskega naroda!“

— Politično komedijo so igrali naši klerikalci zadnje nedelje na shodu v „Unionu“. „Slovenec“ je priobčil poročilo o tem shodu. Konci skoraj vsakega stavka beremo: „Veselost, velika veselost, živahna veselost, smeh“ i. t. d. Politika je resna stvar in zlasti v zadnjem času pri nas Slovincih, ko nas hoče vlada v državnem zboru prikrajšati in naše brate na Koroškem in Štajerskem politično uničiti. Kranjski klerikalci pa brijejo norce s tem, ker so ravno na ta način prišli oni na Kranjskem na vrh. Iz tega se jasno vidi, da so štajerski in koroški Slovenci kupnina, za katero so naši kranjski klerikalci kupili svoje zmago na Kranjskem.

— Napisi na novi železnici od Celovca do Bistrice.

„Deutschnationale Correspondenz“ se silno jezi, da je železniško ministrstvo ukazalo napraviti na novi progi od Celovca do kranjske meje dvojezične, to je nemškoslovenske napise na postajah, dočim je bilo prvotno nameravano, napraviti le samonemške napise. Nemci nameravajo proti tej odredbi nastopiti s protesti, in utemljujejo svoj odpor s tem, da odredba ne odgovarja dejanskim jezikovnim razmeram in da se hočejo z njo prastara nemška krajevna imena posloveniti. V nemških poslanskih krogih se trdi, da je bila ta odredba izdana po vplivu sekcijškega šefa dr. Forta. Če je res tako, bodi dr. Fortu izrečena zahvala. Storil je svojo dolžnost, kajti pravica je na naši strani. Nemška trditev, da odredba ne odgovarja dejanskim jezikovnim razmeram, je navadna nesramnost. Slovenščina je na Koroškem ravno-pravna, je v deželi navaden jezik, nova proga pa bo tekla po slovenskem ozemlju, po slovenskem delu dežele, kjer so vsa krajevna imena izvorno slovenska in so nemška imenovanja dotičnih krajev umetno skrpane spake.

— Povodom izida volitev na

Hrvatskem je poslal župan Hribar naslednji brzojavki: 1. „Presvjetlomu gospodinu Miroslavu grofu Kulmerju, Zagreb. Čestitam srdačno Vam i drugovima. Živila slobodna Hrvatska! — Župan Hribar.“ 2. „Predsjedništvu udružene hrvatske opozicije, Zagreb. Radujmo se sijajnim uspehom sloge med Hrvatima in Srbima, da solnce svobode, katerega zarja se je prikazala na obzorju Hrvatske, nikdar več ne zaide. Sloga med Hrvatima in Srbima postane trajna na srečo in blagor trojedne kraljevine in vsega Slovanstva. Za izvrševalni odbor narodno-napredne stranke: predsednik Hribar. — Iz Zagreba je došel naslednji odgovor: Pohvala naša, pobjeda je vaša. Sunce slobode, koje se pomalja nad izmučenom Hrvatskom, sinut će i našoj miloj braći Slovincima a zagrijat će čitav slovenski jug. U duhu svama grlimo vas i svome srecu privijamo. — Predsjednici udružene hrvatske opozicije: Tuškan, Medaković.“

— Novi okrajni šolski nad-

zorniki za Istro. Imenovani so: Za hrvatske in slovenske šole v okrajih Pazin, Poreč in Pulj učitelj priprav-nice v Kastvu Ivan Bunc; za Volosko nadučitelj v Voloski Fran Uršič; za okraje Lošinj in Krk vadnični učitelj v Kopru Dragotin Pribil.

— V proslavo zmage hrvatske opozicije je bil snodi koncert v veliki dvorani hotela „Union“, ki je bil prav dobro obiskan od vsakovrstnega občinstva, zlasti pa od onega iz višjih slojev. Društvena godba je igrala s precizno natančnostjo najlepše komade slovenske in je vzbudila

dila zlasti vselej, kadar je igrala kak hrvatski komad, viharje navdušenega ploskanja. Morala je dodati pri vsakem komadu po enega in še več kompozicij. Sploh je bilo navdušenje za brate Hrvate, ki se tako sijajno zmagali na vsej črti, veliko in je pokazalo, da smo pravzaprav Slovenci in Hrvatje le en narod.

— „Slovenec“ slovensčina.

„Slovenec“ se jezi, ker smo prijeli „Katoliško Tiskarno“, da se pri njej tiskajo taki slovenski programi, ki se polni nemščizmov. Da opere „Slovenec“, „Katoliško Tiskarno“, piše: „Dotičnemu kritiku, oziroma poročevalcu, povemo na uho, naj predvsem pometa pred lastnimi durmi; kajti ravno v njegovem poročilu nahaja se precej nemščizmov (!) in smo posneli iz istega, da ta gospod zajema iz nemških virov. Izza kulis uredništva „Slov. Naroda“ zvedeli smo, da se tam jeze, ker so se programi tiskali pri nas. Trdimo, da bi se bili ti programi doslovno tiskali tudi v „Narodni Tiskarni“, če bi se bilo izročilo to delo istej.“ (?) Vemo, na čigavem gnoju so zrasle ravnokar navedene besede. Zakrivil jih je človek, ki je sestavil dotični program in ki kaže svojo nevednost v geografiji, da je hotel n. pr. besedo „Gibraltar“ posloveniti. Prijeli smo „Katoliško Tiskarno“, ki je potem natisnila program, a ni znala iz njega izbaciti nemščizmov, kot je n. pr. „najznamenitejša za videti“ itd. Sicer pa ne vemo, kako naj sodijo ljudje o pismi slovensčini, če se bere v njihovem listu v inseratu: „Več se izve pri lastniku gosp. Ivan Končina vele-tržec v...“ Kar se tiče naposled očitanja, da se jezimo, ker se programi niso tiskali pri nas, povemo, da so gospodje nekoliko v zmoti. Veliki plakati so bili tiskani pri nas, letaki pa v „Katoliški Tiskarni“ in ne vemo, zakaj bi morali pri nas potem stresati kako jezo. Da so pri „Slovenecu“ tako samogoltni, ni seveda nič novega!

— Družbi sv. Cirila in Me-

toda v prid priredi jugoslovanska dvojica — Matilda in Ljudevit Teodorovičeva — umetniško-dramski večer 9. t. m. ob 9. uri v areni „Narodnega doma“. Bodita Vam bratska umetnica in umetnik tudi iz tega vzroka srčno priporočena.

— Iz odbora „Pisateljskega

podpornega društva“ se nam piše: 10. t. m. preneso se smrtne ostanki na sv. večer 1874 l. umrlega slovenskega pisatelja, bivšega c. kr. telegrafskega uradnika Andrejčkovega Jožeta — Podmilšaka v rakev „Pisateljskega podpornega društva.“ Sprevod se vrši iz mrtvašnice pri sv. Kristofu ob 4. uri popoldne. Narod slovenski, spominjaj se ob tej priliki pozabljenega svojca, pisatelja — trpina, ter pokaži s številno udeležbo da ceniš njegove zasluge, ki si jih je pridobil pokojnik na polju slovenske književnosti!

— Prosta organizacija okrož-

nih zdravnikov na Kranjskem ima dne 10. maja 1906 v hotelu „Union“ v Ljubljani ob 7. uri zvečer izreden občni zbor s sledečim sporedom: 1.) Načelnikovo poročilo v stanovskih zadevah. 2.) Poročilo o državni zvezi zdravniških organizacij Avstrije. 3.) O pristopu organizacije okrožnih zdravnikov na Kranjskem k gospodarski zvezi nemških kolegov na Lip-skem. 4.) O honorarju za cepljenje. 5.) O deželnem zdravstvenem zakonu. 6.) O določitvi stanovskega lista. 7.) Razni nasveti. Kolegi! Pridite polnoštevilno k temu prevažnemu posveto-vanju, vzdrnite se, pomagajte sami sebi!

— Odlikovanje ljubljanskih

ognjegascev. Včeraj dopoldne je bilo v „Mestnem domu“ odlikovanih 15 ognjegascev ljubljanskega prostovoljnega in reševalnega društva s častno svetinjo za 25letno uspešno delovanje. K temu rednemu odlikovanju je prišlo do 400 ognjegascev predvsem iz Ljubljane, potem pa iz Spodnje Šiške, Zgornje Šiške, Dravelj, Vižmarjev, Smartna - Tacen, Viča, tobačne tovarne, Štepanje vasi, Most, Bizovika, Vevč, Ježice in Gamelj. Velika dvorana „Mestnega doma“ je bila primerno okrašena. Ko so se zbrali vsi ognjegasci v njej, spregovoril je g. župan Ivan Hribar približno takole: Častiti navzoči! Navada je, da se praznujejo 25letnice. Ta navada je opravljena, če je preteklih 25 let praznovanja prešlo v krepki delavnosti njegovi. Zlasti pa imajo pravico obhajati in praznovati 25letnico gasilci, ki so posvetili svoje močjavnemu blagru. Naš cesar je dne 24. novembra 1905 izdal ukaz, da dobe oni ognjegasci, ki delujejo 25 let pri gasilnih in reševalnih društvih, posebno častno svetinjo. Pravico to svetinjo podeljevati imajo deželni politični načelniki. Vsled določbe dež. predsednika kranjskega z dne 6. aprila 1906 je postalo 15 članov ljubljanskega gasilnega in reševalnega društva deležnih tega odlikovanja. Po njegovem naročilu bom pripel vsem jubilarjem častne svetinje. Upam, da jih bodo nosili v zavesti, da so

5 let uspešno in požrtvovalno delovali v korist bližnjega. Te svetinje naj jim bude prijeten spomin na pretekla leta, mlajši generaciji pa naj bodo v bodrilo, da bo tudi ona, ki bo delovala 25 let pri gasilnem reševalnem društvu, vredna biti skrat deležna takega odklovanja. Želim, da bi nosili odklovanici dolgo prsto let do odklovanja. Nato je magistratni tajnik Evgen Lah čital imena odklovančev, katerim je gosp. J. Karmalič pripeljal častno svetinjo. Pri vsakem pripenjanju je zaigrala godba. Odklovanici so bili sledeči gg. ognjegasci: Fran Doberlet, Ludvik Stricelj, Albin Ahčin, Fran Santel, Avgust Drešle, Karel Rütting, Avgust Pavšek, Jakob Bizjak, Anton Breskvar, Fran Medič, Anton Leutgeb, Josip Lapajne, Ivan Perme, Fr. Kalmus in Ant. Prepeluh. Ti je bolan in mu bo načelnik izročil svetinjo. Svetinja visi na rumenem traku in ima na eni strani podobo cesarjevo, na drugi pa napis: „Fortitudini, virtuti et perseverantiae“. Ko je g. župan pripel vsem javljenecem svetinje, se mu je zahvalil. Ludvik Stricelj v imenu zveze ljubljanskega gasilnega društva in ga prosil, naj naznani to zahvalo delnemu predsedniku. Proti ognjegascem obrnjen je pa dejal, da ne smejo pozabiti na cesarja, ki je njihov podornik in rad podpira požarne brambe. Nato so mu vsi navzoči zaklicali trikrat „Slava“, godba pa je zaigrala cesarsko pesem. S tem je bil končan oficialni del. Ognjegasci so nato defilirali na Cesarja Josipa trgu pred načelnikom Stricljem županom Hribarjem in vsemi odklovanici. Vsa društva je vzorno vodil gosp. Josip Turk. Potem se je vršil v veliki dvorani „Unionovi“ prijateljski sestatek vseh ognjegascv. Sestanka se je med drugim udeležil tudi g. župan Ivan Hribar. Na sestanku se je izrekla marsikaka krepka beseda zlasti iz ust g. Josipa Turka. Napil je g. Doberletu kot staremu očetu vseh kranjskih gasilcev in ga slavil kot moža blagega srca in izrednih uslug za gasilsko idejo, za katero je prvi boril. V zahvali je gospod Doberlet slikal teškočo, ki so se delale ognjegascem v začetku, a se jih njih malo število ni strašilo. Pojte po mojih stopinjah, je klical govornik, delajte za domovino! Ko boste storili dolžnost, lahko vam bo srce. Da boste zvesto delovali, napijem vam „Na pomoč“. G. Josip Turk je napil nadalje vsem odklovančev, napil g. dr. Opeki, žurnalistom in prejel zato zahvalo. Ves čas je izbrano igrala društvena godba in vsled izbranih komadov morala vedno in vedno dodajati novih. Ognjegascem je pa minul čas le prehitro in premalu je prišel čas ločitve. Odklovanec pa tudi mi kličemo: Na mnoga leta!

— **Internacionalni orfej varen** — **Narodnega doma**“ je privabil v soboto zvečer precej občinstva, snoči pa le pičlo število. Dunajski kupleti so mednarodni in nastopajo dandanes govod in imajo po okusu poslušalcev časih večji, včasih pa tudi manjši uspeh. Izmed nastopivših oseb nam je najbolj ugajal g. Sladovič kot muzikalen klovn in se je izkazal kot tako spretnega in izvežbanega v vseh svojih produkcijah. Imitator glasbil in gramofonov, gosp. Karlovič, je bil prav dober in zanimiv, izmed pevkje pa ugajala zlasti gdca. Avrelija Berty in gdč. Poldi Reinhardt. Snoči je med odmorom g. Nučič s svojo reklamo moral občinstvo. Po našem mnenju je odmor za odpočitek, če pa za take stvari.

— **Skušnja mešanega zbora „Glasbene Matice“** je danes, v ponedeljek ob 8. uri zvečer.

— **Slovenska umetnost** slavi zopet novo, sijajno zmago. Pripojevala sta jo to pot dva naša mlada, doslej še malo znana umetnika ob priliki 67. mednarodne letne razstave v praškem Rudolfinumu. Katalog kaže 983 števil ter obsega imena najslavnejših sodobnih mojstrov skoro vseh kulturnih narodov evropskih. Čehov, Rusov, Poljakov, Hrvatov, Angležev, Francozov, Špancev, Italijanov, Norvežanov, Holandcev, Dancev in dr. Med vsemi temi neprepletnimi deli raznih Upkrov, Lieberherov, Bukovcev, Craneov, Macdonandov, Ropsov, Gallerosov, Normanov, Overbeckov, Kaulbachov, Grafov, Urbanov in dr. opazimo tudi dva naša portreta Iv. Zabota in veliko pozlajinsko sliko M. Marčiča. Pomladni dan v splitskem pristanišču, ki se zlasti odlikuje po izbornem izražanju značne perspektive. Oba imenovana umetnika obiskujeta še praško slikarsko akademijo; prvi je doma iz Ljubljane, drugi iz Litije. O njih umetniški zmognosti pričča že dejstvo samo po sebi, da sta smela razstaviti svoje slike med proizvodi prvih mojstrov in to v praškem Rudolfinumu, ki po svojih prireditvah ne zaostaja niti za dunajskim „Künstlerhausom“.

— **Poročilo** je se ravnatelj Ljubljanske kreditne banke g. Alojzij

Tykač z gospodično Blanko Partašev, hčerko sekojskega svetnika deželne vlade g. Radovana Partaša v Zagrebu. Četimo!

— **Naša sprehajališča** so zares tako lepa in prijetna, kakor se zamore le redko katero večje mesto z enakimi ponašati. Pred nekimi dnevi pa se je nekdo v „Slov. Narodu“ oglašil, da za udobnost sprehajalcev v Bleiweisovem parku manjka klopi. Gotovo mora temu vsakdo, ki se za naša sprehajališča zanima, popolnoma pritrditi z nadaljnjo pripombo, da nedostaja ravno tako klopi tudi v parku pred sodno palačo. Na enem in drugem kraju jih je le po 10, kar je pa za najmanjše še toliko premalo. Če si po daljšem spreodu računal, da se tu ali tam odpočiješ, ali če si po napornem delu ali vsled starosti ali bolehnosti se nadejaš, da se tam na užiješ okrepilnega zraka in si komaj čakal, da tja dospješ, navadno ne dobiš niti za en sedež prostora; vse klopi so zasedene, pogostoma pa po otrocih, kljub navzočnosti mater ali drugih varuhinj s peskom ali zeljstimi potresene, časi pa celo po na njih se valjajočih psih onesnažene, tako da ti ne preostaja drugega, nego da se nejevoljen in zbeigan naprej podaš ter malo pojeziš nad neredom, ki si ga gledal. — Pisec teh vrstic je že lani g. župana pismeno na omenjene nedostatke opozoril, toda, kakor se kaže, brez povoljnega uspeha. Moje mnenje je, naj bi se število klopi v navedenih dveh parkih pa tudi v Lattermanovem dvoredu izdatno pomnožilo, in sicer se priporoča tiste tipe klopi, kakor so v justičnem parku postavljene, ne pa po vzoru starih z vdolbljenimi sedeži, ki se ne morejo vsakemu prilagoditi. Poleg tega pa bi bilo treba, da se na pripravnih mestih občinstvo opozorjuje, da so klopi le kot sedeži namenjene, ne pa kot namizje za igranje otrok ali za ležišča psom, in naj bi se časi tudi kak redar odposlal, da se prepriča, kako se dotična naredba izpolnjuje. Brez takega nadzorstva, če se tudi le enkrat na teden zgodi, pa se ni od otroških varuhinj odprave omenjenih nedostatkov zanašati.

Sprehajalec.

— **Nujna prošnja.** Piše se nam: Nima ga kmalu kako mesto tako lepega šetališča, kot je pot pod in na Rožnik. Koliko reklame bi drugod delali, da se tuji tako lepega sprehajališča poslužujejo. Pa pri nas? Ob nedeljah na vse zgodaj posebno še, kadar je kak shod na Rožniku, ne samo da so berači nadležni kakor v katoliški Španiji, vpijejo in razgrajajo ponočnjaki na vse ljubo božje jutro, da se človeku kar stidi. Včeraj so se trije kmetjski fantji iz rodu našega poklerikalnega ljudstva ljubljanske okolice, na cesti, ki pelje skozi strelišče na Rožnik premetavali, kleli in tako grde klafarske besede tulili, da je bilo vsakega strah mimo iti. Kaj še, ako tujec na tako svojat naloži? Prosimo ali je to reklama za nas Slovence? Dobro bi bilo da oblasti pošljejo posebno ob nedeljah in praznikih en par naših vestnih in zvestih fantov v obleki c. kr. žandarmerije po Rožniku in kmalu bo konec te grde razvade. To bo le v prid naše lepe Ljubljane.

Zjutranjec.

— **Za vinogradnike.** Kakor prejšnja leta oddajali se bodo tudi letos iz državnih trtnic na Kranjskem zeleni cepiči priporočljivi, zlahtnih vrst vinogradnikom brezplačno, ako se dotični zglašé vsaj do 25. t. m., bodisi ustmeno ali pa pismeno, pri podpisnem nadzorstvu ali pa pri delovodstvu pristojne državne trtnice. Dan oddaje cepičev se bode zopet tem potom oznanil.

— **„Dolenjski Sokol“** je kot dvaindvajseto društvo pristopil „Slovenski sokolski zvezi“, ki sedaj obsega vsa slovenska sokolska društva ter žensko telovadno društvo v Ljubljani.

— **Kletarski tečaj.** C. kr. vinarski nadzornik za Kranjsko, B. Skalič, priredi v petek, dne 18. t. m., pri državnih kleti v Podbrdju pri Št. Vidu nad Vipavo kletarski tečaj združen s pokušnjo umno kletarjenih in sortiranih vin lanskega pridelka iz državne trtnice na Slapu pri Vipavi. Poleg predavanja o umnem kletarstvu in novjših izkušnjah na tem polju bode razpravljali imenovani o sredstvih, s katerimi bi se dal zboljšati promet z vipavskimi vini. Ker je predvsem zadnje vitalnega pomena za vipavske vinogradnike, želeli bi bilo, da se tega tečaja posebno boljše posestniki in večji vinogradniki iz cele vipavske doline v obilnem številu udeležijo.

— **K železniški nesreči v Dovjem** se nam piše: V notici o železniški nesreči v Dovjem je bilo rečeno, da se je oseboje rešilo na ta način, „da je videč nevarnost pravčasno poskakalo s strojev“. To je netočno povedano. S stroja sta skočila pač strojovodja Šusteršič in Jenko na vlak, ki je stal na postaji v Dovjem, dočim sta strojovodja Kame in kurjač Štefančič na

vlak, ki se je pripeljal iz Kranjske gore, zapustila stroj šele, ko sta vlaka že trčila drug ob drugega.

— **Iz Poličan** nam pišejo: Stvarni položaj nesreči, ki se je tu pripetila 4. t. m., je dognan. Omenjena ženska je 16letna rejenka Jakoba Marčiča, posestnika v Lišečki vasi pri Poličanah, z imenom Ana Drahsler. Omenjenega dne se je šla sprehajati z rejenčki šletnim Jakobom in šletnim Martinom ter s šletno Marijo Polancec proti Poličanam. Ko dospelo do železniške postaje, je ravno mimo dirjal tovorni vlak iz Ponikve. Komaj je ta odšel, se zmuzne šletni fantič Jakob Marčič izpod prečnice na tir. V tem hipu pa je prihajal iz Poličan brzovlak, katerega se prej ni moglo opaziti, ker ga je tovorni vlak zakrival. Ana Drahsler, ki je imela v tem času dveletnega otroka na rokah, je vrgla v tem hipu otroka po zemlji, letela šletnemu fantiču na pomoč, misleč ga nazaj potegniti. Ko pa vidi šletno dekelce Marijo Polancec, da leti Ana Drahsler za otrokom, zbeži ta tudi jokaje za njo in se je prime za krila. V tem trenutku pa je že dospel brzovlak in povozil nesrečnike. Tudi tam službojočemu čuvaju ni bilo mogoče ničesar storiti za rešitev, ker se je to godilo jako hitro in bi bilo tudi lahko njega življenje stalo, ako bi bil pomagal. Torej pozor pred vlaki — nikoli nismo dovolj previdni.

— **Žalostne posledice gostilniškega pretepa.** V Zimici pri sv. Lenartu na Stajerskem je po neprevidezosti v neki gostilni zli Ferdinand Staudaker Francu Kukovcu kozarec vina po hlačah. Vsled tega je nastal pretep, v katerem je Franc Škofič vrgel Ivana Staudakerja, očeta prejšnjega Ferdinanda, tako nesrečno proti peči, da si je pri padcu zlomil rebro, vsled česar se mu je vnela prsna mrena in pljuča, da je čez 4 dni umrl. Škofič sicer ni ravnal v sovražnem namenu, vendar je bil obsojen na 3 mesece zapore.

— **Vzgleđen sin.** Franc Stuhec v Kuršnih pri Ljutomeru je član Marijine družbe. Kot tak pretepa večkrat lastnega očeta in se je zlasti 7. marca znesel nad njim, ko ga je tolkel, da ga je lahko telesno poškodoval. Vzoren sin bo sedel zaradi tega 3 mesece v ječi.

— **Premog pri Ljutomeru.** Naprava železnice Ljutomer-Ormož je najbolj odvisna od tega, ali se izkažejo novo našli premogovniki pri Ljutomeru za dovolj močne. Rudarski upravitelj Jos. Saffka iz Ljubna je vsled tega preiskal odnotne premogovne žile ter konstatiral, da je premog boljše rjave vrste ter se žile raztezajo pod površjem 4000 ha, in sicer pod vsemi vinogradi ljutomersko-ormoškega okraja.

— **Umrl** je na Opčinah pri Trstu 76letni Peter Sosič, bivši mnogoletni župan in neustrašen slovenski narodnjak.

— **Dvojen samomor.** V Trstu sta 27letni natakari Anton Bon iz Gradišča in 30letna lahkoživka Katarina Marušič s Krka sklenila skupno umreti. V ta namen sta postavila v stanovanje posodo polno gorečega oglja in vdihavala dim. Predno so prišli ljudje v sobo, sta bila oba že mrtva. Vzrok samomora Bonovega je bilo nesporazumljenje z očetom, Marušičeva je pa zato šla v smrt, ker je šel njen ljubček.

— **Reški guverner grof Jurij Karolyi** je odstavljen, ne da bi bil dobil pri tej priliki običajne cesarjeve zahvale.

— **Ameriška lekcija.** Prihodnje dni bo imel ameriški cirkus Buffalo Bill v Trstu predstave. Kot praktični ljudje so Američani dali nabiti po Trstu poleg laških tudi velikanske slovenske plakate. Italijane je to strašno pekle in „Indipendente“ je bilo zastokal, da so Američani gotovo slabo informirani o tržaških narodnostnih razmerah. Stokanje „Indipendentovo“ pa ni napravilo nikoder nobenega efekta! Posegel je zdaj vmes tržaški magistrat, ki je pozval odposlanca cirkusovega k sebi in mu opisoval v živih barvah, kako da se je pregrešil proti narodnemu značaju mesta Trsta in kako grozno da je radi tega razburjeno vse meščanstvo. In prosili in pozivali so ga, naj pravi to nečuvno žaljenje tržaškega italijanstva! A kaj je odgovoril Američan? „Lepaki ostanejo, kot so bili, italijanski in slovenski!“ To je res grdo od teh Američanov, da delajo vse tako po svoji volji in ne upoštevajo srčnih želja italijanskega prebivalstva tržaškega.

— **Belo zastavo** so razobesili danes popoldne na ljubljanskem magistratu. Bela zastava v glavnem mestu v ponedeljek, na dan letnega semnja, šele 7. to je res bela vrana. Ob 12. opoldne se je poslovil od mestnega jetničarja g. Pirha zadnji neki odgnanec, kdaj bode pa prišel prvi gost, poročamo jutri. Tega v Ljubljani že dolgo ni bilo in to je tudi znamenje, da so Ljubljančanje vkljub naraščanju prebivalstva vedno pridnejši.

— **Spomlad je tu** in z njo so se pojavili tudi vrtni tatovi in škod-

ljivci. Kakor smo poročali, je bilo pred kratkim ukradenih, oziroma poškodovanih v tivolskem parku mnogo umetnih evetk. Isto noč je napravil neki zlikovec tudi vrtnarju g. Widru na vrtu precej škodo. Minoli teden je neki vrtnarski prijatelj obiskal vrt vrtnarja Gorčičana in mu pckradel 40 klinčkov, vrednih 4 K.

— **Ustrašila** sta se včeraj popoldne na Miklošičevi cesti nekega motorja dva uprežena konja in začela skakati v stran. Naposled sta padla drug na drugega, med nju pa je padel z voza tudi voznik. Konja, kakor tudi voznik so se k sreči le lahko telesno poškodovali. Motorista ne zadene nobena krivda, ker se je takoj, ko je videl, da se živina plaši, ustavil.

— **Aretovala** je včeraj mestna policija delavca Karla Vesela, ker je, ko je delal v Kočevju, napravil več manjših goljufij. Oddan je bil sodišču.

— **Goljufiv žid.** Pri tvrdki Oton Fischerjevi je bil za inkasanta Žid Herman Friedmann, star 21 let, rodom iz Galicije. Ko je inkasiral 300 K, jo je Friedmann z denarjem neznano kam odkuril.

— **Na današnji semenj** je prišlo toliko tujcev, da so bili že snoči vsi hoteli in prenočišča napolnjeni in je stanovanj še primanjkovalo.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 6 Hrvatov in 8 Črnogorcev. 24 Slovencev se je odpeljalo v Beljak. Iz Bohinja je prišlo 11 Hrvatov, iz Hercegovinskih gozdov pa 18 slovenskih tesačev. — V soboto se je odpeljalo v Ameriko 38 Macedoncev, 10 Slovencev in 15 Črnogorcev. V Heb je šlo 80, v Feldkirchen 100, v Scheibbs 38, v Inomost pa 40 Hrvatov in Slovencev. Na Dunaj se je odpeljalo 40, v Budimpešto 90, v Kočevje 35, v Gradec pa 40 zidarjev.

— **Izgubljene in najdene reči.** Neki gospod je izgubil zlat poročni prstan s črkama F. F. in datumom 1./12. 1900, vreden 20 K. — Na južnem kolodvoru je bil izgubljen, oziroma najden kos modrega blaga, livo in broža iz medi.

* **Najnovejša novice.** Pošt-nina za pisma se res zviša, in sicer zadene za sedaj zvišanje 10-vinarske znamke za 2 vinarja. Zvišanje bo neslo erarju na leto 8 milijonov kron, ki se porabijo za zboljšanje plač poštnim uslužbenecem.

— **Strajk v Sarajevu** se nevarno širi. Vse šole so zaprte, tramvajski promet je ustavljen. V Konjici in Trnovu je vojaštvo pripravljeno na odhod v Sarajevo. Bati se je, da nastane pomanjkanje živil.

— **Velike tatvine** so zasledili v umetno-zgodovinskem dvornem muzeju na Dunaju. Poneverbe in tatvine je izvršil restavrador Sturm.

— **30 milijonov** za dobrodelne namene je zapustil v Budapešti umrl grof Karolyi, med temi 2 milijona za ligo „tulpa“.

— **Roparski umor.** Blizu Vranje so našli bivšega srbskega poslanca Dimiča, njegovo ženo in služkinjo umorjene in oropane.

Izpred sodišča.

Kazenske obravnave pred deželnim sodiščem.

Iz šale resnica. Nekoliko pijani Janez Urh posestnikov sin iz Studora, je pozval dne 7. sušca t. l. fanta Franceta Gašperina na Stari fužini, naj se gre z njim metat. Urh je Gašperina dvakrat vrgel. Ko se je slednji odstranil in se ni hotel več metati, je prišel Urh za njim in zamahnil z odprtim nožem proti njegovim prsim; ker je pa Gašperin z roko udarec odbil, vrezal ga je vanjo. Obdolženec je obrezal tudi Alojzija Kovačiča po desni roki. Obsojen je bil na 6 mesecev težke ječe.

Telefonska in urložjavna poročila.

Zagreb 7. maja U našoj teškoj borbi proti reakcije svake vrsti vi ste nas bračo sokolili, da ne malaksemo. Takova se ljubav ne zaboravlja nikada, jer je ona zalag bolje budućnosti čitavoga slovljenskoga juga. U duhu učestvujemo kod današnjeg vašeg slavlja pružajući vam desnicu klićemo: Živjela Slovenija. — „Pokret“, „Novi Srbobran“.

Vipava 7. maja. Vinski semenj v Postojnski jami je izvrstno izpadel. Udeležba je bila prav velika. Vipavska vina so žela zasluženo priznanje.

Trst 7. maja. „Sole“ poroča, da so na progi nove železnice našli priprave za dinamitni atentat; če bi dinamit eksplo-

sodna komisija na lice mesta. Tu se splošno sodi, da je bil nameravan atentat za otvoritev nove proge, katere se udeležijo morda tudi cesar.

Dunaj 6. maja. Konference ministrskega predsednika princa Hohenlohea z voditelji parlamentarnih strank imajo doslej samo to posledico, da se ve, kaj hoče Hohenlohe poskusiti. Izjavil je tudi vsem sprejetim poslancem, da stoji na stališču splošne in enake volilne pravice in da hoče delati na nje uredničenje. Včeraj so bili pri ministrskem predsedniku Ebenhoch, Sylva-Taroucca, Marchetin dr. Šusteršič. Ebenhoch je pojasnil Hohenloheu nasprotje med nemškimi klerikalci. Klerikalni klub se najbrž razbije, ker so Tirolci in Štajerci proti splošni in enaki volilni pravici. Potem so bili pri ministrskem predsedniku voditelji poljskega kluba, namreč Dzieduszycki, Abrahamowicz in Dulemba. Z njimi je Hohenlohe konferiral dobri dve uri. Ker se razglašja, da se bode ta konferenca s Poljaki še nadaljevala, se sodi, da včerajšnje pogajanje ni imelo uspeha. Dnes je klican k Hohenlohu najprej dr. Ploj, potem pa pridejo voditelji čeških strank.

Dunaj 7. maja. Hohenlohe se pelje v četrtek v Pešto, da začne z Wekerlom pogajanja zaradi nagodbe.

Praga 7. maja. Narodni socialci so včeraj imeli majnikovo slavnost. Ker so nosili v sprevodu zastavo z napisom „Proč z rdečimi izdajalci“, je prišlo med njimi in socialnimi demokrati do velikega pretepa na Vavčavskem namesti.

Lviv 7. maja. Tu so bile včeraj krvave rabuke med socialnimi demokrati in med policijo pred McKiewiczavim spomenikom S. c. dem Daszynski je imel govor, v katerem je rekel: Če ne velja volja Habsburžanov, volja vlade in ljudstva tolko, kakor volja Dzieduszyckega in Abrahamowicza, potem socialisti ne bodo več respektirali zakonov, nego s silo in z očitno revolucijo začeli delati za splošno in enako volilno pravico. Ker je policija demonstrantom konfiscirala rdečo zastavo, je prišlo do velikega izgreda. Mnogo oseb je bilo ranjenih, tako delavcev, kakor redarjev. Daszynski je imel kesneje še drug govor, v katerem je naravnost pozivljial delavce na revolucijo z revolverji in z bombami.

Moskva 7. maja. Na tukajšnjega generalnega guvernerja Subatova je bil storjen atentat. Neki oficir je vrgel bombo pod njegov voz. Bomba je ubila adjutanta, kočijaža in nekega stražnika; Subatov je pa le ranjen.

Jekaterinoslav 7. maja. Ko se je tukajšnji generalni guverner peljal na kolodvor, je bil na cesti ustreljen. 6 napadalcev je nanj streljalo. Morilci so utekli.

Pariz 7. maja. Včeraj je bilo izvoljenih 376 poslancev. Protiklerikalni blok je pridobil 32 mandatov, izgubil jih je pa 9. Večina je postala še znatnejša, kot je bila doslej.

Berolin 7. maja. Policija je razkrila kolosalen škandal v najvišji nemški aristokraciji. Na graščini Basedow, ki je last kneza Wrede, je policija izvršila hišno preiskavo in našla vse polno v 15 velikih evropskih hotelih pokradene srebrnine in drugih dragocenih reči. Vse te reči so bile pokradene v hotelih kjer sta stanovala knez in kneginja Wrede. Policija je zaprla in zapečatila graščino in odredila, da se aretirata sedaj v Madridu mudeči se knez Wrede in njegova žena.

Madrid 7. maja. Policija je aretovala kneza in kneginjo Wrede.

3 besede „Alt Vater“ Gessler Krnov (Jägerndorf).

Po vseh kulturnih državah registrirana Na drobno ne prodaja. LEVOVA ZNAMKA M. Joss & Löwenstein c. In kr. dvorna dobavitelja PRAGA

Borzna poročila. Ljubljanska „Kreditna banka v Ljubljani“.

Malebani papirji.	Denar	Slago
42% majska renta	99.95	100.15
42% srebrna renta	99.75	99.95
42% avstr. krona renta	99.90	100.10
42% zlata	117.85	118.05
42% ogrska krona renta	95.85	96.05
42% zlata	114.40	114.60
42% posojilo dež. Kranjske	99.50	101.00
42% posojilo mesta Spiljet	100.50	101.50
42% Zadar	100.00	100.00
42% bos.-herc. železniško posojilo 1902	100.70	101.70
42% češka dež. banka k. o.	99.85	100.45
42% ž. o.	100.55	100.15
42% žast. pisma gal. dež. hipotečne banke	100.50	101.50
42% pošt. kom. k. o. z 10% pr.	105.65	106.60
42% žast. pisma innerst. hranilnice	100.50	101.50
42% žast. pisma ogr. centr. dež. hranilnice	100.00	100.50
42% z. pis. ogr. hip. ban.	100.00	100.50
42% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	100.00	101.00
42% obl. češke ind. banke	100.50	101.50
42% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99.90	
42% prior. dolenskih žel.	99.50	100.00
42% prior. juž. žel. kup. 1/2	314.35	316.35
42% avstr. pos. za žel. p. o.	100.70	101.70

Srečke.

Brečke od 1. 1860%.	198.00	200.00
od 1. 1864	285.25	287.25
izske	158.00	160.00
zem. kred. i. omisije	292.75	302.75
II.	298.00	307.50
ogr. hip. banke	295.00	297.00
srbske a. frs. 100-turske.	101.00	109.00
Basilika srečke	153.25	154.25
Kreditne	23.85	25.85
Imoško	472.50	482.50
Krakovske	78.00	84.00
Ljubljanske	90.00	94.00
Avstr. rdeč. križa	59.00	65.50
Ogr.	50.00	52.00
Rudolfove	31.25	33.25
Salcburške	57.00	62.00
Dunajske kom.	71.00	76.00
	520.00	530.50

Dejnice.

Južne železnice	131.00	132.00
Državne železnice	681.75	682.75
Avstr.-ogr. banke del.	1647.00	1657.00
Avstr. kreditne banke	693.00	694.00
Ogrske	821.00	822.00
Živnostenske	242.00	244.00
Premogokop v Mostu (Brux)	651.50	653.00
Alpske montan	571.50	572.50
Praške žel. ind. dr.	2745.00	2755.00
Rima-Murányi	581.25	582.25
Trboveljske prem. družbe	275.00	277.00
Avstr. orožne tovr. družbe	600.00	605.00
Češke sladkorne družbe	149.00	150.00

Valute.

C. kr. cekin	11.34	11.38
20 franki	19.13	19.15
20 marke	23.46	23.54
Soveretins	23.96	24.04
Marke	117.20	117.40
Laški bankovci	95.55	95.75
Ljublj.	253.25	254.00
Belarij	4.84	5.00

Žitne cene v Budimpešti. Dne 7. maja 1906.

Termin.

Pšenica za maj	za 100 kg K	16.02
oktober	100	16.40
Rž	oktober	13.50
Koruza	maj	13.70
oktober	100	13.84
Oves	maj	17.30
oktober	100	12.98

Efektiv. Zmerno.

Meteorološko poročilo. Vikina nad morjem 806.2. Srednji zračni tlak 736.0 mm.

Maj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo
5. zv.	739.0	12.1	sl. jg.vzhod	del. oblač.	
6. zv.	738.6	9.2	sl. jug	dež	
2. pop.	737.4	16.1	sl. jg.vzhod	del. jasno	
9. zv.	737.6	12.3	sl. sever	sk. oblačno	
7. zv.	737.5	11.3	brezvetno	oblačno	
2. pop.	737.1	16.4	sr. vzhod	oblačno	

Srednja predvčerajšnja in včerajšnja temperatura: 14.1° in 12.5°; norm.: 12.7° in 12.8°; Mokrina v 24 urah 0.7 mm in 1.6 mm.

Stanovanje 1894 3 sobe, kuhinja in klet se odda s 1. avgustom t. l. v Križevniških ulicah št. 8. Vpraša se ravnotam v II. nad.

Poceni se proda dobro ohranjeno Puch motor dvokolo s stranskim sedežem, s 4 konjskimi silami. — Natančneje se izve pri Karlu Čamerliku, Dunajska cesta 9. 1692 1

Kočija dvonprežna, skoro nova, se za zmerno ceno proda. 1689 1 Izve se pri restavratorju A. de Schiava v hotelu Graizer, v Ljubljani.

Izšla je knjiga Kralj Matjaž. Povest iz protestantskih časov na Kranjskem. (Ponatis iz „Slov. Naroda“.) Lična brošura obseza 363 strani ter obdeluje v zanimivi povesti kmetijski punt na Vrhniki in okolici ter napad na samostan krutih menihov v Bistri. Cena 1 K, s poštnino 1 K 20 vin. Dobi se edino pri L. Schwentnerju, knjigarju v Ljubljani, Prešernove ulice.

Artur Sedlak c. kr. davčni pristav Leopoldina Sedlak roj. Hainz Dunaj dne 6. maja 1906. Brez vsacega posebnega obvestila. 3723 Ces. kr. avstrijske državne železnice. C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku. Izvod iz voznega reda. Veljaven od dne 1. maja 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga na Trbiž. Ob 12. uri 52 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno čez Selztal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 10 m jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selztal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 40 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selztal, Solnograd, Inomost, Bregenz, Zeneva, Pariz, Dunaj — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, (v Prago direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 9. uri 56 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, (direktni voz I. in II. razr.) — Proga v Novo mesto in Kočevje. Osebni vlaki. Ob 7. uri 17 m jutraj osebni vlak v Novo mesto, Stražo-Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 07 m jutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo Inomost, (direktni voz I. in II. razr.), Solnograd, Franzensfeste, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. Ob 7. uri 09 m jutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 13 m dopoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Karlove vane, Heb, Marijine vane, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curich, Bregenz, Inomost, Zell ob jezeru, Bad Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 30 m popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selztala, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 46 m zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selztal, ob Inomosta in Solnograda, čez Klein-Reifling iz Steyra, Linca, Budejevic, Plzna, Marijinih varov, Heba, Francovih varov, Prage, Lipskega. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m jutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. V Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m pop., ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 min. jutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Srednjeevropski čas je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“ Podružnica v CELOVCU. Kupuje in prodaja vse vrste rent, sastavnih pisem, priporitet, komunalnih obligacij, sredst, delnic, valut, novcev in deviz. Promese izdaja k vsakemu zrebanju. Akcijski kapital K 2,000.000.—. Rezervni sklad K 200.000.—. Podružnica v SPLJETU. Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vstiga. 3-52

Zahvala. Ker zapusti gospod dr. Ernest Mayer Ljubljano, mi je dolžnost izreči mu tem polom najiskrenejšo zahvalo, da me je v moji boleznj požrtvovalno lečil; njegova vestnost in spretnost me je malone oždravela dolgoletne, hude mučne bolezni. Mici Maffanovič. 1695

Lepo stanovanje s 3 sobami in pritliklinami v II. nadstr. se odda ceno v najem. Tudi vrt je na razpolago. Več se poizve na Kuhnovi cesti št. 23, pritliklje na desno. 1595-4

Dvoje skladišč je oddati na Mestnem trgu št. 25. Poizve se pri g. Fran Čudnu, v Prešernovih ulicah. 552 14

Stanovanje obstoječe iz 2 sob — ena s posebnim vhodom — kabineta, kuhinje in pritliklin se odda za mesec avgust t. l. v Salendrovih ulicah št. 6. 1690 Vpraša se tam v III. nadstropju.

Vodna moč na potoku Hublju, tik državne ceste, ob Vipavski železnici, se proda. Zraven je veliko novo poslopje, primerno za napravo žag in hiše za stanovanje. Okrog poslopja pa leži lepo obdelano zemljišče. Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“. 1602 3

Zahvala. Blagorodni gospod Elija Predovič, občinski svetnik, veletržec in gostilničar je blagovolil v korist združne bolniške blagajne velikodušno znesek 100 kron podariti, za kar mu podpisano načelstvo v imenu cele zadruge tem potom izreka najprej srenejšo zahvalo. Zadruga gostilničarjev, krčmarjev kavarnarjev in žganjetočnikov v Ljubljani. 1693 Jošti, načelnik.

Stanovanje obstoječe iz 3 sob, kuhinje in pritliklin se za avgustov termin odda v Židovskih ulicah št. 1, III. nadstr. 1641 3 Vpraša se ravnotam v I. nadstr.

Stanovanje v najem. V mestni hiši v Gradaških ulicah št. 16 v Ljubljani je v I. nadstr. eno iz 4 sob in pristranskih prostorov obstoječe stanovanje za 1. avgust 1906 oddati v najem. Pogoje najema je izvesti v uradnih urah pri magistratnem gospodarskem uradu. Mestni magistrat ljubljanski dne 2. maja 1906.

Kavarna „LEON“ v Ljubljani, na Starem trgu 30 vsak torek, četrtek, soboto in nedeljo vso noč odprta. Z odličnim spoštovanjem Leon Pogačnik. 1578 3

Rabljena kolesa in šivalni stroji vseh sistemov se popravljajo najceneje ali pa zamenjavajo. Nova kolesa in šivalni stroji prve vrste so v največji izbiri vedno v zalogi pri Ivanu Jaxu in sinu. Predobro urejena delavnica za popravila v hiši Dunajska cesta 17, Ljubljana.

Zavod za likanje C. J. Hamann v Ljubljani. Cene za likanje: pokončni ovratnik 4, pokončni zavihan ovratnik 6, par manšet 8, prvi 8 do 12, moške srajce 20 do 32 vinarjev. Ako bi vsled obiliga posluževanja deložnost svojih strojev za škrobljanje, sušenje in likanje mogel popolnoma izrabiti, bi mi bilo mogoče ovratnik že za 2 vinarja zlikati da bo kakor nov in tudi pri manšeta, prsih itd. znižati cene. — Obiliga obiska pričakuje trgovina s perilom, s klobuki in z modnim blagom C. J. HAMANN. Perilo za likanje od zunaj dobro došlo. — Do srede vsakega tedna dospelo perilo za likanje se lahko že v soboto tistega tedna pride iskat ali se odpošlje. 1365-4

Lepostanovanje s 3 sobami, kuhinjo in kopalno sobo se za avgustov termin odda. Natančneje pri A. Sušniku na Zaloški cesti. 1599-

Spretnega krojaškega pomočnika sprejme tvrdka 1673-3 M. KUNC v Ljubljani.

Osebnikredit za uradnike častnike, učitelje itd. Samostojni konzorciji Uradniškega društva za hranilne vloge in prednjme dovoljuje posojila na osebni kredit pod najzmejnejšimi pogoji tudi proti dolgoletni odplačilom. Posredovalci so izključeni. Naslove konzorcijev naznačite brezplačno osrednje vodstvo Uradniškega društva na Dunaju Wipplingerstrasse 25. 1164-1

Učenka. Za trgovino z mešanim blagom ne deželi se išče deklica iz dobre hiše ki je zmožna slovenskega in nemškega jezika, ter ima veselje do trgovine. Prednost imajo one, ki so že nekoliko vajene trgovine. Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“. 1617 3

Stanovanje v najem. V poslopju meščanske imovine je eno v voglu Šolskega drevoreda in Pogačarjevega trga ležeče, iz 3 sob in pristranskih prostorov obstoječe stanovanje za 1. avgust t. l. oddati v najem. Pogoje najema je izvesti v uradnih urah pri magistratnem gospodarskem uradu. Mestni magistrat ljubljanski dne 2. maja 1906.